

Relevante vragen

tijdens een presentatie

[en waar ik dan een antwoord op probeer te geven]

1. Vraag: Wat is jouw mening over het 'avondmaal'?

Antwoord: 'Daar heb ik geen mening over.'

Vraag: 'Heb je daar geen mening over?'

Antwoord: 'Nee, ik heb *nooit* een mening over iets.'

Vraag: 'Hoe bedoel je?'

Antwoord: 'Ik moet eerst weten wat er exact in Gods Woord, in het Grieks, staat.'

Vraag: 'Leg uit, wat je bedoelt.'

Antwoord: 'Wat betekent het woord 'avondmaal'? Welk Grieks woord wordt daarvoor gebruikt? Daar zal ik eerst een studie van moeten maken.'

Vraag: 'Ja, en dan?'

Antwoord: 'En dan moet ik alle contexten bestuderen, hoe dit Griekse woord zich verhoudt tot de andere Griekse woorden in die passages.'

Vraag: 'Dat lijkt mij veel werk. En wat nog meer?'

Antwoord: 'En dan moet ik ook nog meewegen, waar het begrip 'avondmaal' voorkomt. Komt het voor in de Evangelieën of in de brieven van Paulus – dat soort dingen.'

Vraag: 'Dat klinkt allemaal erg ingewikkeld.'

Antwoord: 'Nee, het is niet ingewikkeld, ik ben alleen heel voorzichtig met uitspraken over iets doen. Meestal zijn de dingen minder eenvoudig, dan op het eerste gezicht lijkt.'

2. Vraag: waarom wil jij het beter weten dan mijn predikant/voorganger?

Antwoord:

Ik wil het helemaal niet beter weten.

Ik onderzoek alleen de juistheid van de dingen, die in de christelijke wereld gezegd worden.

Ik ga ook nooit in discussie met predikanten en voorgangers.

Ik ben alleen maar bezig met de Schriften, met het Grieks.

Ik laat altijd aan iedereen zien, dat, als je met het Woord bezig wilt zijn, dat je dan heel voorzichtig moet zijn.

Heel veel leidende broeders zeggen de meest vreselijke dingen tegen de gelovigen.

Daar word ik altijd heel erg verdrietig van.

Voorgangers spreken bijvoorbeeld over 'hellestraf'.

Maar de 'hel' bestaat helemaal niet.

Maar die woorden zijn zo beladen, dat als mensen dit horen, dat ze dan zenuwachtig en bang worden.

En dan vragen ze zich af: 'Zou mijn voorganger gelijk hebben?'

Ik laat in mijn presentaties zien dat die leidende broeders volstrekt *ongelijk* hebben.

Zij spreken *niet* de waarheid.

En dat kun je alleen maar toetsen en bewijzen, als je de Schriften in het Grieks bestudeert. Want als je op de NBG-vertaling afgaat, dan kunnen die leidende broeders je van alles wijs maken.

3. Vraag: de theologiestudenten, die het Grieks bestuderen, zien die óók hoe de NBG-vertaling ons vaak op het verkeerde been zet?

Antwoord:

Nee.

Echt niet?

Nee.

Meen je dat nou?

Ja, dat meen ik.

Ik zeg nadrukkelijk: nee.

Zij zien helemáál niet dat de NBG verkeerd vertaalt.

O, hoe komt dat?

Dat komt, omdat zij de tradities leren.

Ik zal dit illustreren aan de hand van een ontmoeting.

Ik had eens een gesprek met een predikant.

Die predikant had het over de 'eerste dag der week'.

Ik zei tegen hem: 'Waar staat dat, broeder?'

Hij zei: 'In de Bijbel, natuurlijk'.

Ik zei: 'Ja, natuurlijk staat dat in de Bijbel, maar staat dat er ook in het Grieks?'

Hij zei: 'Ik heb het Grieks niet nodig. Ik vertrouw op mijn Bijbel.'

Ik zei: 'Maar je hebt toch Grieks gehad op de universiteit?'

We raakten verder in gesprek.

Die predikant had wel Grieks gehad, natuurlijk.

Maar niet écht gehad.

Niet zelfstandig in het Koinē-Grieks de Schriften bestudeerd.

Zo simpel is het, dus.

Onze geestelijke leiders leren alleen maar de tradities.

Hoe doorbreek je dan die tradities?

Door een concordante studie in het Woord van God te maken.

In de grondtekst.

Zoek de uitdrukking 'de eerste dag der week' maar eens op.

En dan zie je dat 'de eerste dag der week' (in onze vertaling) in het Grieks is: 'op één van de sabbatten'.

Dat staat in Mattheüs 28:1.

In dit vers komt twee keer hetzelfde woord 'sabattōn' ('van-sabbatten') voor.

Het is precies hetzelfde woord.

Identiek.

De ene keer vertaalt het NBG dit woord met: 'sabbatten'.

En de andere keer met: 'week'.

Ja, denk ik dan, waar ben je dan mee bezig...

Onze leidende broeders, die Grieks studeren aan de theologische faculteit, of op een Bijbelschool, die leren de tradities.

Die leren niet zelfstandig te studeren in het Woord van God.

En wij maar denken dat zij het weten...

4. Vraag: Moet je nou echt met dat Grieks bezig zijn?

Antwoord:

Ja.

Concordant Schriftonderzoek in het Grieks is de *enige* manier om erachter te komen, wat God werkelijk bedoelt in Zijn Woord.

Echt waar.

Ik spreek uit 40 jaar ervaring.

Daar zit overigens wel een prijskaartje aan vast.

De vele uren studie, die het kost.

Daarom zeg ik wel eens: 'edōken tois penēsīn'.

Dat is een tekst uit de Korinthe-brief.

Het betekent: 'Hij (God) geeft aan de ploetersaars.'

5. Vraag: Kan jij geen Nederlandse concordante vertaling maken?

Antwoord:

Dat is een lastige vraag.

Kijk, je hebt het Grieks en het Nederlands.

Er zijn zeker overeenkomsten in de beide talen.

Maar ook verschillen.

Soms zijn die verschillen zo groot, dat je bepaalde dingen uit het Grieks niet kunt vertalen in het Nederlands.

Dus een concordante Nederlandse vertaling maken is, mijns inziens, volstrekt onmogelijk.

Maar wat je wel kunt doen, is, om het maar eens wetenschappelijk te zeggen, een 'concordante interlineair' maken.

Wat is dat: een interlineair?

Een interlineair is een woord-voor-woord vertaling.

Dus, als je een Grieks woord hebt, bijvoorbeeld het woord 'aiōnos', dat je dan onder dit Griekse woord het Nederlandse equivalent zet, in dit geval: 'van-aeon'.

Dat is geen vertaling, maar een letterlijke weergave van deze woordvorm.

Begrijp me goed, je kunt rustig je NBG of je Statenvertaling lezen.

Moet je vooral doen.

Maar om ècht te weten wat God wèrkelijk bedoelt, dan moet je naar die concordante interlineair toe.

Een concordante, Nederlandse vertaling maken is vreselijk moeilijk, hoor.

Daar heb ik echt geen illusies over.

Maar een letterlijke weergave, wat er staat, dat kun je altijd maken.

En dan krijg je een helder idee, wat iets betekent.

Want het gaat er niet om, of wij een mooi-klinkende vertaling lezen.

Maar het gaat erom dat wij Gods gedachten begrijpen.

Dat we ons afvragen: 'Wat bedoelt Hij?'

En dan zeggen we dat gebrekkig na.

Het hoeft niet in prachtige zinnen gegoten te worden, zoals in de Statenvertaling.

Ik vind bijvoorbeeld 'van eeuwigheid tot eeuwigheid' ook een prachtige zin.

En als je dan zegt: 'in de aeonen van de aeonen' dan klinkt dat veel krommer.

Véél krommer.

Maar het is wel duidelijker.
En je spreekt God na.
En het gaat er niet om, wat wij mooi vinden om te horen.
Maar wat de waarheid is.
Dus, een concordante vertaling, daar ben ik huiverig voor.
Maar een concordante interlineair, dat zie ik wel zitten.
Met de nodige schroom, dat wel.

6. Wat vind je van de christelijke schrijvers?

Antwoord:

Als je van christelijke schrijvers bijvoorbeeld een brochure, of een artikel leest, dan kan dat soms heel opbouwend zijn.

Als die schrijver goed bezig is geweest, dan is het allemaal heel fijn om te lezen hoe het precies zit.

Maar je moet wel, zelfstandig, net zoals die broeders in Beréa, in de Schriften nagaan, of het gelezene wel zo is.

Snap je?

Je moet *altijd* alles nagaan.

Wat iemand ook schrijft, hoe mooi het ook is, je moet altijd kijken: 'Staat het ook zó in de Schriften?'

Het klinkt heel gek, maar daarin moet je heel kritisch zijn.

De Engelse concordante interlineair is in 1930 gemaakt.

Je kent misschien het gezegde: 'In Nederland gebeurt alles 50 jaar later'.

Nou, dat klopt wel een beetje, want zo rond 1980 drong het in Nederland door (in heel kleine kring), dat we misschien wel concordant moesten gaan denken.

Ik hoop echt, en dat is mijn grote wens, dat heel veel mensen zich gaan bezighouden met de concordante benadering van de Griekse geschriften.

Want dan pas wordt de bedekking van de Schriften weggenomen.

Eerder niet.

Ik zal je zeggen, dat het een geweldige rijkdom is om je hiermee bezig te houden.

Want je ontdekt voortdurend nieuwe dingen.

In mijn voorbereiding om jullie wat te vertellen over het woord 'makarioi', kwam ik, geheel onverwacht, in 1 Timotheüs 1:11, in de grondtekst, de uitdrukking: 'het evangelie van de 'theou makariou', van de 'gelukkige God' tegen.

Dat is toch heerlijk om te lezen?

Dat God gelukkig is.

Ja...

Dat vind je dan plotseling tussen je 'makarioi' studie.

Dat soort dingen.

Dus als je er mee bezig bent, val je van de ene heerlijkheid in de andere.

7. Vraag: In Daniël 12 wordt er gezegd over de eindtijd: " velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeederen." De eindtijd, dat slaat toch op deze tijd? Dus wordt onze kennis van de Bijbel dan ook steeds groter?

Antwoord:

Dat wij in onze dagen in de eindtijd leven, zoals veel mensen beweren, daar heb ik wel wat kritische vragen bij.

Maar goed, even over dat 'kennis vermeederen'.

Laat ik het zo zeggen: dat zou geweldig zijn.

Maar of de woorden 'kennis vermeederen' een juiste weergave is van de Hebreeuwse tekst, daar heb ik zo mijn twijfels over.

Want ik moet je bekennen, dat ik net zo kritisch over de NBG-vertaling van het Hebreeuws ben, als over de NBG-vertaling van het Grieks.

Ik heb wel eens gezegd: 'Eigenlijk weten we nog niets.'

Daarom moet je altijd terug gaan naar wat God *oorspronkelijk* geschreven heeft.

Want dat is het punt, hè.

De Bijbelvertalers hebben vertaald met *hun* gedachten.

8. Vraag: Er zijn Griekse wiskundigen uit de oudheid, die al over 'eindeloosheid' schreven. Dus toch een vorm van eeuwigheid...

Over die vraag kan ik kort zijn.

Er is één groot verschil tussen alle geschriften die de oude Grieken ooit geschreven hebben en het Woord van God.

God zegt in zijn Woord: Ik heb mijn Woord zeventvoudig gelouterd.

Dat wil zeggen: in het Grieks van het Nieuwe Testament wordt de Griekse taal zó zuiver gebruikt, dat er geen enkel misverstand over kan bestaan.

Anders zou je Gods woorden op alle manieren kunnen draaien.

Daar kan natuurlijk geen sprake van zijn.

God heeft zijn Woord zó geschreven, dat er geen misverstand over kan bestaan.

Dat wij, met onze vertaling, er een puinhoop van gemaakt hebben, kunnen wij alleen onszelf aanrekenen.

En als je nu niet-Bijbelse schrijvers hebt, zoals de Griekse wiskundigen uit de oudheid, die gebruiken hun woorden zoals mensen dat nu eenmaal doen.

Te hooi en te gras.

Mensen zeggen soms dingen die helemaal niet kloppen.

God dus niet.

Daarom is Gods Woord een klasse op zich.

Dat is niet te vergelijken met andere schrijvers.

Ik heb thuis een dik woordenboek, Bauers lexicon, die de betekenis van de Bijbelse woorden probeert vast te stellen.

Nou, dat is echt lachen, hoor.

Of, beter gezegd, echt huilen.

Bauer gebruikt voor zijn bewijsvoering schrijvers zoals Demosthenes, Xenophon en Plato. En die zeggen soms de meest onzinnige dingen.

Als die 'wijzen' bijvoorbeeld over het universum schrijven, wat weten zij daar nou van?

Toch helemaal niks.

Gód weet wat het universum is.

Hij heeft het zelf gemaakt.

Plato niet.

En Demosthenes en Xenophon ook niet.

Dus alles, wat de oude Grieken over het universum, of over de mens, of over wat dan ook schrijven, is voor mij absoluut niet relevant.

Alleen Gods Woord is relevant voor mij.

Daar komt nog bij, dat God zegt dat de wijsheid van deze wereld in Zijn ogen dwaasheid is.

En dan denk ik: nou ja, wat die Griekse schrijvers over 'eindeloosheid' zeggen, dat kan mij niet zo boeien, eerlijk gezegd.

Maar als Gods Woord wat zegt, dan spits ik mijn oren.

9. Vraag: hoe hebben de Bijbelvertalers eigenlijk vertaald?

Antwoord:

Omdat de Bijbelvertalers Gods Woord niet begrepen, hebben ze er in hun vertaling maar wat van gemaakt.

In Hebreeën 1:2 staat er eigenlijk: 'dat God door de Zoon de aeonen heeft gemaakt.'

Of: de 'eeuwen' heeft gemaakt.

Dat is duidelijk.

Maar nee, hoor.

De NBG vertalers hebben van het woord 'aeonen' (meervoud) : 'wereld' (enkelvoud) gemaakt.

Waarom?

De vertalers begrepen het niet.

Dus hebben ze het maar vertaald zoals zij dáchten dat het moest zijn.

Naar hun theologie.

En dat is een volstrekt verkeerd uitgangspunt.

Eigenlijk moet je zeggen: 'Heer, ik begrijp uw Woord helemaal niet. Wilt u het mij alstublieft openbaren. En laat mij het dan precies zo zeggen, zoals het er staat.'

Maar dat hebben onze Bijbelvertalers nooit gedaan.

En dat is buitengewoon betreurenswaardig.

10. Vraag: Wat is eigenlijk concordant vertalen?

Antwoord:

Ik probeer steeds aan mensen uit te leggen dat 'concordant vertalen' van het Grieks betekent dat je onderzoek moet doen hoe woorden in een zin voorkomen.

Dus als ik bijvoorbeeld dan de uitdrukking (in een Nederlandse vertaling) onder ogen krijg: 'heet ijs', dan weet ik dat òf het woord 'heet' fout is, òf het woord 'ijs'.

Want 'heet ijs' kan niet.
Dat sluit elkaar uit.
Iemand in de zaal zegt: 'Ja, dat kan wel, hoor, figuurlijk...'
Nee, want Gods Woord kan niet zeggen: 'heet ijs'.
Want Gods Woord is zuiver.
Menselijke woorden niet.
Die kunnen alle kanten op.
Vooral de verkeerde.
En daar krijg je een verwarde geest van.

Dus, òf het woord 'heet' is fout in een vertaling, òf het woord 'ijs'.
Je moet altijd je gezond verstand gebruiken.
Dat is het principe van de concordante methode.

Je wilt bijvoorbeeld de betekenis van het woord 'dopen' weten.
Dan zoek je alle Schriftplaatsen op waar dit woord voorkomt.
Die zet je onder elkaar.
Je vergelijkt het.
En dan beoordeel je het zelf.
Je gaat dus niet af op het oordeel van een vertaler, of van een theoloog, of van een predikant.
Nee, je gaat uit van wat Gods Woord zegt.
Hoe God zijn woorden gebruikt.
Daar ga je van uit.
En dan kan het natuurlijk gebeuren, dat je alles bestudeerd hebt en dat je het dan nog niet weet.
Dan zeg je: 'Heer, ik weet het niet. Openbaar het aan me, want ik begrijp het niet.'
Maar je gaat niet af op wat andere mensen ervan zeggen.
Dat is per definitie onbetrouwbaar.
Je moet dus proberen er zelf achter te komen.

11. Is Griekse grammatica nou echt zo belangrijk?

Antwoord:

Ja.

De Griekse taal zit namelijk volstrekt logisch in elkaar.
De woorden in een zin worden verbogen naar de betekenis die deze woorden in de zin hebben.

Dat is erg belangrijk.

Daar kan je hele theologie op struikelen, hoor.

Ik kan je verzekeren, dat alle belangrijke ketterijen, misvattingen en scheuringen in de diverse kerkgenootschappen te herleiden zijn op een verkeerde vertaling van het Grieks.

Je vraagt weer: 'Is de Griekse grammatica dan zo belangrijk?'

En dan zeg ik: 'Ja.'

Dat Protestanten en Rooms-Katholieken niet bij elkaar kunnen komen, heeft met de eucharistie te maken, zoals je weet.

En dat is gebaseerd op een verkeerde vertaling van een Griekse zin.

U leest in de vertaling: 'Dit is mijn lichaam'.

En iedereen, die een beetje Grieks kent, weet, dat deze zin betekent: 'Dit *representeert* mijn lichaam.'

Omdat deze zin in een bepaalde grammaticale vorm staat in het Grieks.

En als je nou een echte Rooms-Katholieke theoloog bent, dan weet je dat.

Maar het is je baantje, dus je houdt je mond.

Begrijp je?

Maar elke student in de Griekse taal weet dit, natuurlijk.

Dus alle 'theologie' hangt vast op de Griekse grammatica.

Een ander, praktisch, voorbeeld.

Mattheus 1: 16.

In de Nederlandse Bijbelvertaling staat: 'Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie Jezus geboren is, die Christus genoemd wordt.'

We gaan nu naar de Nederlandse analyse kijken.

Jozef, de man van Maria, uit wie Jezus geboren is...

Nu denken we even na, volgens de Nederlandse grammatica-regels.

Wat betekent: 'uit wie'?

Wie is die 'wie'?

Uit wie is onze Heer nu geboren?

Uit Jozef of uit Maria?

'Ja, zeg jij, 'uit Maria, natuurlijk.'

O, ja?

Maar dit antwoord is theologie, dat is de traditie, zo hebben we het geleerd.

Je moet het bewijzen, hè.

Geen vrome praatjes.

Maar harde feiten.

Helaas kunnen wij dat in het Nederlands niet duidelijk aangeven.

Maar in het Grieks wel.

Daar staat: 'ex hēs' ('uit wie').

En 'hēs' is een *vrouwelijk* betrekkelijk voornaamwoord.

Dus onze Heer werd uit Maria geboren.

Mooi, elke vorm van discussie is nu niet meer nodig.

Onze Heer is geboren uit een vrouw.

Het kan niet bestaan dat onze Heer geboren is uit Jozef.

Dan had er namelijk een *mannelijk* betrekkelijk voornaamwoord moeten staan.

Elke theologische discussie kun je dus vermijden door je strikt aan de Griekse grondtekst te houden.

Geen misverstand over mogelijk.

Onze Heer is *absoluut niet* uit Jozef geboren.

Want dan had er moeten staan 'ex hou'.

Zo simpel is het Grieks.

En ook zo duidelijk.

Kijk, in het Nederlands kun je een hele discussie houden uit wie Jezus eigenlijk geboren is. Jozef of Maria, het kan allebei. Maar in het Grieks absoluut niet. Het Grieks is kristalhelder. En daar zijn de meeste theologen niet zo blij mee. Want hun argumenten zijn meestal niet zo waterdicht.

12. Vraag: 'wat zijn die eeuwige banden in Judas 6?'

Antwoord:

Laten we eerst even die tekst lezen.

In het NBG staat: 'en dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden.'

En dan zeg ik: 'Hoe kom je nou achter de betekenis van die 'eeuwige banden'?

Je gaat als volgt te werk.

Je kijkt in Judas 6 in je Griekse tekst.

En dan staat er: 'eis krisin (tot beoordeling) megalēs (van grote) hēmeras (dag) desmois (derde naamval, de plaats waar: in banden) aidiois (in de Nederlandse concordante interlineair staat als vertaling: onwaarneembaar).

Dat laatste leg ik even uit.

Je kijkt naar de elementen van het woord 'aidios' in de woordopbouw.

Er is het kernelement –id- , met de betekenis: 'waarnemen'.

Nu wordt het woord 'aidios' verder opgebouwd uit –a-, dat betekent: 'niet', 'zonder', of 'on'.

En –ios- is het kenmerk van een bijvoeglijk naamwoord.

Dus, om het even te herhalen: het voorvoegsel - a- betekent: 'zonder', bijvoorbeeld: 'atheos', zonder God.

De stam – id – is 'waarnemen'.

En het achtervoegsel –ios – is het beschrijvende kenmerk van een bijvoeglijk naamwoord.

'Aidios' betekent dus: 'on-waarneem-baar'.

'desmiois aidiois' zijn dus banden, die je niet kunt waarnemen.

Dus: banden die je niet met je *zintuigen* kunt waarnemen.

Wat wil dat zeggen?

Dat die engelen (eigenlijk: boodschappers) met onwaarneembare banden bewaard worden.

Dat staat er in het Grieks.

Niet met 'eeuwige' banden.

Maar met 'onwaarneembare banden'.

Dat is ook logisch.

Want er staat natuurlijke grote onzin in de NBG-vertaling.

Lees maar: 'met eeuwige banden **tot** het oordeel'.

Dat kan niet: 'eeuwig tot'.

Dat is onzindelijke praat.

Van een verwarde geest.

'Eeuwig tot', kan niet.

Want 'eeuwig' heeft, volgens Koenen's woordenboek, geen begin en geen einde.

Snap je nu hoe concordant onderzoek werkt?

Geen vrome praat.

Maar gezond verstand.

Dan heb je theologen, die zeggen: 'Ja, die engelen hebben eeuwige banden, want als het oordeel is geweest, gaan ze gewoon weer naar die banden terug, voor eeuwig...'

Dat is geen uitleg, dat is inlegkunde.

Sterker nog: dat is oudewijven-praat.

Ja, maar, zegt iemand, wat zijn dat dan: 'onwaarneembare banden?'

Daar heb ik wel zo mijn gedachten over.

Maar die ga ik u niet vertellen.

Want dan ga ik redeneren.

En dat is volgens de Schriften een negatieve bezigheid.

Ik moet de Schriften naspreken.

En als de Schriften zeggen 'onwaarneembaar', dan is het 'onwaarneembaar'.

Punt.

Dat is genoeg informatie voor mij.

Ja, zeg je, heel mooi, van dat 'onwaarneembare', maar kan je dat ook bewijzen?

Jazeker.

Volgens de concordante methode zoek je dan op, waar dit woord 'aidios' nog meer voorkomt.

En dat is in Romeinen 1:20.

In de NBG-vertaling lezen we daar: 'Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien...'

Er staat in het Grieks: 'ē te aidios autou dunamis kai theiotēs' – 'zijn onwaarneembare kracht en goddelijkheid'.

Gods kracht en goddelijkheid zijn niet 'eeuwig', maar 'onwaarneembaar'.

Daar gaat de hele zin ook over.

Want de inleidende zin luidt: 'want hetgeen van Hem *niet gezien* kan worden...'

Wat kan van Hem niet gezien worden?

Nou, dat is wel duidelijk: zijn 'onwaarneembare' kracht en 'onwaarneembare' goddelijkheid.

Maar het wordt wel uit de werken van de schepping doorzien.

Je ziet de kracht van God zèlf niet.

Maar zijn kracht in de schepping wel.

En als je dat ziet, dan moet je bekennen, zelfs als je de grootste onbenul bent: 'O, ja, er moet wel een God wezen.'

Of zoals de dwazen dat zeggen: 'Er is wel iets meer tussen hemel en aarde, hoor'.

Nou, dommer kun je het niet zeggen.

Als je verstandig bent, buig je je hoofd en erken je: 'U, Heer hebt alles gemaakt.'

Maar goed, Paulus zegt: 'en zijn goddelijkheid zie je ook niet'.

En dan zegt hij: 'Maar je ziet wel het resultaat van die goddelijkheid'.
En dat is bedoeling van dit vers.

Het woord 'aidios' van Judas 6, dat door theologen gebruikt wordt om een 'eeuwige' straf te bewijzen, wordt uit de andere context, van Romeinen 1:20, naar zijn werkelijke betekenis gebracht, namelijk: 'onwaarneembaar'.

© 1995-2015 Menno Haaijman, c-s-s.website